

Čís. 4606.

Povinnost soudu, povolujícího exekuci, nesahá, jde-li o exekuční titul dle Šu 1 čís. 8 ex. ř., dále, než přezkoumati, zda jest exekuční titul opatřen dle velícího předpisu Šu 54, odstavec druhý ex. ř. doložkou vykonatelnosti nalézacího soudu trestního. Rekursní soud jest však vzhledem k obsahu stížnosti oprávněn, opatřit si spisy trestního soudu za účelem zjištění, zda doložka vykonatelnosti jest správnou čili nic.

(Rozh. ze dne 27. ledna 1925, R II 17/25).

Soud první stolice povolil usnesením ze dne 20. listopadu 1924 exekuci na základě usnesení sborového soudu, jímž byly v trestním řízení upraveny útraty. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Exekuční titul, jehož výkon v tomto případě se navrhuje, nebyl v době vynesení usnesení první stolice vykonatelným. Neboť, jak z trestního spisu vysvítá, podal povinný do sporného usnesení včas stížnost, jež usnesením druhé stolice ze dne 5. prosince 1924 byla jako bezdůvodna zamítnuta. Nyní jest (tedy po vydání usnesení první stolice) ovšem exekuční titul vykonatelný. Tato okolnost jest však bez významu. Neboť rozhoduje doba vydání usnesení první stolice. Dle Šu 392 tr. s. ř. má stížnost do usnesení sborového soudu, jímž náklady řízení byly ustanoveny, odkládací účinek (Lohsing, procesní právo trestní, str. 605). Rekursní stolice rozhoduje zásadně na základě skutkové základny první stolice.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovateli jest jen v tom přisvědčiti, že povinnost soudu, povolujícího exekuci, když šlo o exekuční titul dle Šu 1 čís. 8 ex. ř., nesáhala dále, než ku přezkoumání, zdali jest exekuční titul opatřen podle velícího předpisu Šu 54 odstavec druhý ex. ř. předepsanou doložkou vykonatelnosti nalézacího soudu trestního. Rekursní soud byl však následkem stížnosti strany povinné proti povolení exekuce oprávněn, zkoumati pravdivost tvrzených skutečností, jež se týkaly přímo právního podkladu exekuce a bránily jejímu povolení. Neboť dle Šu 526 c. ř. s. může rekursní soud pro své rozhodnutí nutná vyhledávání zaříditi. Byl proto i oprávněn, vyžádati si za tím účelem trestní spisy krajského soudu, na základě nichž pak návrh na povolení exekuce právem zamítl, zjistiť, že exekuční titul, jehož výkon byl navrhován, nebyl v době vydání usnesení prvního soudce (t. j. dne 20. listopadu 1924) vykonatelným, a doložka vykonatelnosti tedy nesprávná. Odpovídá proto usnesení soudu rekursního, jímž rekursu strany povinné bylo vyhověno, úplně stavu věci a zákonu.

Čís. 4607.

Ochrana Šu 80 čís. 2 ex. ř. myšlena jest pouze jako zvláštní ochrana tuzemských příslušníků, nevztahuje se však na příslušníky říše německé, jež nepožívají takové zvýšené ochrany ani dle zákona své země.

(Rozh. ze dne 27. ledna 1925, R II 19/25).